

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-77()/09/WS

Warszawa, dn. 7 października 2009 r.

DECYZJA DNR-1/100/2009

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z póź. zm.) oraz art. 24 ust. 4 pkt 1 lit b oraz pkt 2 lit. b i art. 33a ust. 2 pkt 2) w związku z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr 79/2009 z dnia 13 sierpnia 2009 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 28 sierpnia 2009 r. przedsiębiorca Dariusz Powroźnik prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Stolarstwo-Produkcja Mebli w Trzcinicy, zwany dalej „stroną postępowania”, złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr 79/2009 z dnia 13 sierpnia 2009 r.

Na mocy zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, że strona postępowania wprowadziła na rynek produkty niespełniające ogólnych wymagań bezpieczeństwa – tj. kanapę jednoosobową „Renia I-Stary Typ” oraz kanapę dwuosobową „Renia II-Stary Typ” - czym naruszyła art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz Nr 20, poz. 106), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”. W związku z czym Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania obowiązki określone w art. 24 ust. 4 pkt 1 lit b oraz pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Na mocy zaskarżonej decyzji Prezesa UOKiK nałożono także na stronę postępowania, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięciu tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania oświadczyła, iż wykonała wszystkie zalecenia dotyczące bezpieczeństwa. Strona poinformowała także o wprowadzonych w produktach będących przedmiotem postępowania zmianach polegających na zamontowaniu w nowo produkowanych kanapach stópek oraz blach zabezpieczających przed samoistnym składaniem się. Część mechanizmu podnośnikowego wystającego poza poduszkę zabezpieczono pianką o grubości trzech centymetrów. Strona podniosła, iż powyższe zmiany wprowadzone zostały także w kanapach znajdujących się u dystrybutorów. Strona podkreśliła, iż nie otrzymała żadnych uwag odnośnie przedmiotowych produktów. Strona zaznaczyła również, iż przedłużenie realizacji czynności naprawczych związane było z czasem realizacji zamówienia elementów poprawiających bezpieczeństwo.

W związku ze złożonym wnioskiem, Prezes UOKiK, w piśmie z dnia 10 września 2009 r. na podstawie art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) poinformował stronę postępowania o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy ogólnego bezpieczeństwa kanapy jednoosobowej „Renia I-Stary Typ” oraz kanapy dwuosobowej „Renia II-Stary Typ” oraz nałożenia kary z tytułu wprowadzenia przez stronę postępowania na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa. Ponadto Prezes UOKiK zwrócił się do strony o przekazanie, w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma, dowodów na działania podjęte w stosunku do kanap. W przypadku kanap znajdujących się na rynku dowodami takimi byłyby oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu kanap lub o dokonanych zmianach konstrukcyjnych ze wskazaniem na datę wprowadzenia zmian. W odniesieniu do kanap nie wprowadzonych na rynek Prezes UOKiK wskazał, iż dowodem takim mogłyby być wyniki badań potwierdzające, że kanapy są bezpieczne ze wskazaniem również od kiedy wprowadzane są na rynek produkty poddane zmianom konstrukcyjnym. Prezes UOKiK zwrócił się także o przekazanie dowodów zamówienia i fakturę zakupu elementów poprawiających bezpieczeństwo kanap. W piśmie Prezes UOKiK poinformował również stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawem do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od daty wpływu pisma.

Strona pismem z dnia 18 września 2009 r. przekazała faktury potwierdzające nabycie elementów poprawiających bezpieczeństwo przedmiotowych kanap oraz oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu kanap na stanie. W powyższych oświadczeniach znajdowała się

także informacja, iż w kanapach obecnie kupowanych montowane są elementy poprawiające bezpieczeństwo. Daty sprzedaży elementów poprawiających bezpieczeństwo w załączonych fakturach oraz przekazania oświadczeń dystrybutorów wskazują, iż dotyczą zdarzeń, które nastąpiły po doręczeniu stronie postępowania decyzji z dnia 13 sierpnia 2009 r.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził, co następuje:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, dotyczącego stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ I instancji, uzupełnionego o nowe okoliczności faktyczne, pominięte przez organ I instancji, jak i te okoliczności faktyczne, które po wydaniu decyzji przez organ I instancji uległy zmianie oraz te, które w świetle zmienionych przepisów prawa mają znaczenie prawne (wyrok NSA z 28 lipca 2000 r., V SA 102/00).

Funkcją odwołania, które w przypadku spraw rozpatrywanych przez Prezesa UOKiK ma formę wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest doprowadzenie do kontroli decyzji organu pierwszej instancji. Organ odwoławczy powinien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całości, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak i celowość i słusność rozstrzygnięcia.

Pismami z dnia 8 kwietnia 2009 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa przedmiotowych kanap oraz o wynikach badań organoleptycznych przeprowadzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej. Na podstawie w/w badań ustalono, że obciążenie niczym nie podpartego odcinka poduchy skrajnej powodowało samoistne, częściowe składanie się leżysk w obu kanapach. Takie samoistne składanie się kanap, przy wchodzeniu i schodzeniu, bądź siadaniu na skrajnej poduszce kanap rozłożonych, może powodować niekontrolowany upadek użytkownika, a w konsekwencji urazy mechaniczne użytkowników – stłuczenia, złamania kończyn. Ponadto zastosowane przez producenta rozwiązania konstrukcyjne, nie zapewniały należytego bezpieczeństwa użytkownika, a także wymaganej stateczności kanap, użytkowanych w stanie rozłożonym. Producent nie przewidział zastosowania „nózek” na skraju ostatniej poduchy, bądź blokad zapewniających w ten sposób całkowitą stabilność kanap, lub innego bezpiecznego rozwiązania. Ponadto, po rozłożeniu kanap, w miejscu łączenia się poduchy środkowej z poduchą skrajną – na wysokości mechanizmu podnośnikowego, po obu stronach leżysk, znajdowały się części metalowe mechanizmu

podnośnikowego o średnicy ok. pięciu cm – pokryte jedynie tkaniną tapicerską. Producent nie zapewnił należytego bezpieczeństwa użytkownika, tj. nie przewidział zastosowania jakiegokolwiek zabezpieczenia części metalowych mechanizmu podnośnikowego, które chroniłoby użytkowników przed urazami. Nie zastosowanie jakiegokolwiek zabezpieczenia metalowej części mechanizmu podnośnikowego może spowodować urazy mechaniczne użytkowników – skaleczenia, stłuczenia.

Ponadto na mocy postanowienia z dnia 8 kwietnia 2009 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie termin na ustosunkowanie się do zebranych dowodów i podjęcie dobrowolnych działań, mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych zagrożeń. Strona postępowania nie przedstawiła jednak we wskazanym przez Prezesa UOKiK terminie dowodów na podjęte działania, które potwierdziłyby wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty będące przedmiotem postępowania. Natomiast w odpowiedzi na pismo z dnia 18 maja 2009 r. informujące o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów strona postępowania przekazała atest Zakładu Badań i Wdrożeń Przemysłu Meblarskiego „Pur-Remodex” sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu sporządzony na zlecenie przedsiębiorcy Ewy Powroźnik prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Produkcja i Sprzedaż Mebli Tapicerowanych w Woskowicach Małych, w oparciu o Normy Branżowe BN-83/7140-12.20 do 22, BN-83/7140-12.12, BN-83/7140-12.13. Prezes UOKiK nie mógł uznać przedstawionego dowodu, gdyż nie dotyczył produktów wytwarzanych przez stronę postępowania, a przedsiębiorcę Ewę Powroźnik prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Produkcja i Sprzedaż Mebli Tapicerowanych w Woskowicach Małych.

W związku z tym, wydając decyzję nr 79/2009 Prezes UOKiK oparł się na tym materiale dowodowym, który sam zgromadził w toku postępowania. Prezes UOKiK uznał wyniki badań organoleptycznych przeprowadzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej za wiarygodne i stwierdził, że przedmiotowe kanapy nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, z uwagi na zagrożenia jakie stwarzają dla konsumentów.

Działanie to w pełni znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego – NSA stwierdził bowiem, że „*nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia strony postępowania od współudziału w realizacji tego obowiązku. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy nieudowodnienie określonej czynności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony.*” (wyrok NSA I S.A./Ka 1605/96 z 20 maja 1998 r.).

Strona postępowania – mimo tego, że o takim prawie została przez Prezesa UOKiK poinformowana – nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie, że produkty są bezpieczne ani dowodów podjętych działań. Po pouczeniu o prawie do zapoznania się z aktami i prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów strona postępowania nie zgłosiła uwag i wniosków odnośnie zgromadzonego materiału. Powyższe nie pozwala uznać, iż decyzja Prezesa UOKiK jest nieprawidłowa czy krzywdząca dla strony postępowania. Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Naczelną Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 16 lutego 1999 r., sygnatura: NSA III S.A. 2322/98 *„na gruncie postępowania administracyjnego ma w pełni zastosowanie zasada, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Wyciąganie jednak dla strony negatywnych skutków, w razie nieprzedstawienia przez stronę określonych dowodów, jest możliwe po uprzednim określeniu stronie terminu do dostarczenia tych dowodów”*.

Strona postępowania wnosząc o uchylenie decyzji z dnia 13 sierpnia 2009 r., powoływała się na wprowadzone w kanapach zmiany konstrukcyjne. Działania, zgodnie z oświadczeniem strony, dotyczyły kanap nowo produkowanych jak i znajdujących się już na rynku. Strona poinformowała także, iż opóźnienie wprowadzenia zmian konstrukcyjnych w kanapach wynikało z konieczności oczekiwania na realizację zamówienia elementów poprawiających bezpieczeństwo.

W opinii Prezesa UOKiK, postępowanie administracyjne w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kanapy jednoosobowej „Renia I-Stary Typ” oraz kanapy dwuosobowej „Renia II-Stary Typ” zakończone decyzją nr 79/2009 z dnia 13 sierpnia 2009 r. było prowadzone w sposób prawidłowy i zgodny z przepisami prawa. W związku z faktem, iż strona postępowania nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających, że kanapy są bezpieczne, oprócz wyników badań, które nie mogły być uwzględnione z uwagi na fakt, iż dotyczyły wyrobów wytwarzanych przez innego przedsiębiorcę, Prezes UOKiK wydając decyzję, oparł się na materiale dowodowym, który sam zgromadził w toku postępowania. Na jego podstawie Prezes UOKiK uznał, że produkt nie spełnia ogólnych wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, z uwagi na zagrożenie jakie stwarza dla konsumentów.

Przekazane przez stronę postępowania pismem z dnia 18 września 2009 r. dowody wskazują, iż elementy poprawiające bezpieczeństwo przedmiotowych kanap zostały nabyte na podstawie faktur z dnia 3 oraz 7 września 2009 r., a oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu kanap zostały przekazane stronie postępowania 18 i 21 września 2009 r. Natomiast zaskarżona decyzja została, zgodnie z załączonym do akt sprawy potwierdzeniem odbioru, doręczona stronie 20 sierpnia 2009 r. W opinii Prezesa UOKiK powyżej opisane działania świadczą o tym, że strona

postępowania zgodziła się z decyzją nr 79/2009 z dnia 13 sierpnia 2009 r. i uznała, że produkty będące przedmiotem postępowania nie są bezpieczne i mogą stwarzać zagrożenie dla konsumentów. Daty podjętych przez stronę działań, wynikające z przekazanych dowodów, w sposób jednoznaczny wskazują, że strona postępowania wykonała zaskarżoną decyzję. Należy podkreślić, że fakt wykonania decyzji z dnia 13 sierpnia 2009 r. w terminie nie może stanowić podstawy do jej uchylecia.

Odnosząc się do pkt II zaskarżonej decyzji, w którym na stronę postępowania nałożono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł, w opinii Prezesa UOKiK wykonanie zaskarżonej decyzji również nie może stanowić podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary. Kara pieniężna, o której mowa w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów jest bowiem nakładana za samo wprowadzenie na rynek produktu niebezpiecznego. Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Kara pieniężna, nakładana na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów ma charakter fakultatywny, co oznacza, że Prezes UOKiK na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, w ramach uznania administracyjnego decyduje, czy w danej sprawie nałożenie kary jest zasadne oraz ustala jej wysokość. Wymierzając karę Prezes UOKiK wziął pod uwagę, iż strona postępowania po wszczęciu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kanap i nałożeniu postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2009 r. obowiązków odnoszących się do produktów nie wprowadzonych na rynek oraz znajdujących się już na rynku nie podjęła w przewidzianym przez w/w postanowienie terminie żadnych działań naprawczych. Powyższego ustalenia dokonali podczas zleconej kontroli inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Ponadto wymierzając karę Prezes UOKiK uwzględnił także liczbę produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa wprowadzonych na rynek przez stronę postępowania oraz profesjonalny charakter działalności prowadzonej przez stronę postępowania. Prezes UOKiK uznał, że nałożona kara spełni zarówno funkcję prewencyjną jak i represyjną. Wymierzona bowiem została w odczuwalnej dla przedsiębiorcy wysokości, co tym samym winno go skłonić do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy, albo

- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia, że decyzja nr 79/2009 z dnia 13 sierpnia 2009 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Otrzymuje:

Dariusz Powroźnik
Stolarstwo-Produkcja Mebli
Granice 24
63-620 Trzcinica